

De ledende embedsmænd i sekretariatets informationsafdeling var i favør af det førstnævnte forslag, men andre hævdede derimod, at det var nødvendigt straks at tage spørgsmålet op til behandling. Til det sidstnævnte synspunkt sluttede de nordiske delegationer sig. 5. udvalg vedtog med 31 stemmer mod 20 et forslag, som dels godkendte den af det rådgivende udvalg foreslåede begrænsede reduktion, dels vedtog at nedsætte et underudvalg, hvori følgende lande skulle repræsenteres: Australien, Chile, Czekoslovakiet, Danmark, Ecuador, Frankrig, Haïti, Pakistan, Philippinerne, Syrien og De Forenede Stater.

Underudvalget afholdt 10 møder i begyndelsen af januar. Det påhørte indledningsvis en række udtalelser om De Forenede Nationers informationsarbejde fra repræsentanter for private oplysningsorganisationer og for virksomheder indenfor journalistik, radio og film. Endvidere forelagde chefen for De Forenede Nationers informationsdepartement dels visse forslag til ændringer i de af plenarforsamlingen i 1946 vedtagne almindelige retningslinier, dels en særlig beretning vedrørende de metoder, der siden 1946 i praksis har været anvendt ved gennemførelsen af de anvendte retningslinier.

Underudvalget foretog en revision af retningsliniernes tekst, men foreslog ingen vidtgående ændringer; dog blev det understreget, at der ved informationsvirksomheden skulle tages særlige hensyn til de områder, hvor den lokale informationsvirksomhed er mindre udviklet i forhold til, hvad tilfældet er i andre egne af verden.

Dernæst drøftede underudvalget en række spørgsmål og forslag, der blev stillet af underudvalgets medlemmer.

En del kommentarer gjaldt de lokale informationscentre. Nogle medlemmer udtalte tvivl om, hvorvidt de resultater, der opnåedes af visse af de bestående centre, svarede til de dermed forbundne udgifter. Desuden hævdede flere medlemmer den opfattelse, at visse egne af verden, navnlig i Asien og det latinske Amerika, hidtil ikke

havde været genstand for tilstrækkelig opmærksomhed sammenlignet med andre dele af verden. Et forslag om udtrykkelig at nævne Europa blandt de områder, hvor en reduktion eventuelt ville være rimelig, blev, efter henstilling bl. a. fra dansk side, trukket tilbage. Underudvalget udtrykte sin forventning om, at budgettet for 1953 ville komme til at indeholde konkrete og nøje overvejede forslag om den fremtidige ordning med hensyn til informationscentrernes antal, beliggenhed og størrelse.

Visse delegationer, navnlig den australske og den syriske, påpegede ønskeligheden af, som foreslået af det rådgivende udvalg, at fastslå en vis fortrinsret mellem informationsdepartementets forskellige virksomheds-grene efter deres vigtighed. Men efter en drøftelse heraf kom underudvalget til den konklusion, at en sådan formulering, når der skulle tages hensyn til de vidt forskellige forhold, der er herskende i de forskellige dele af verden, ville være overordentlig vanskelig. Derimod var der enighed om, at informationsdepartementet i fremtiden i højere grad end hidtil overfor de bevilgende myndigheder skulle fremkomme med materiale til en vurdering af de faktisk opnåede resultater på de forskellige virksomhedsområder.

Flere delegationer, deriblandt den danske, sluttede sig til det rådgivende udvalgs tanke om en nedskæring af de betydelige udgifter til „United Nations' Bulletin“, uden at dette dog burde gå ud over hovedindholdet af denne publikation, hvis nytte anerkendtes fra alle sider.

Endelig understregede man ønskeligheden af et videregående og mere rationelt samarbejde mellem De Forenede Nationer og de særlige institutioners informationsvirksomhed.

Da underudvalgets beretning kom til drøftelse i 5. udvalg, blev der af nogle delegationer udtalt en vis skuffelse med hensyn til de opnåede praktiske resultater, og der fremsattes et resolutionsforslag, som ville have medført, at en realitetsbehandling af underudvalgets henstillinger først ville finde